

beløb. Under forhandlingerne i landstinget viste det sig, at de to partier var rede til at forhandle om en ordning, der gik ud på, at man *ophævede dette absolutte forbud, imod at der blev afstået jord, fortrinsvis til tillægsjord til de såkaldte indeklemte husmandsbrug*; hvis der kunne opnås et forlig på den måde, ville de være rede til at stemme for forslaget. Det er indlysende, at jeg for min del var interesseret i at få en så indgribende lov vedtaget enstemmigt i rigsdagen. Ved gennemførelsen af stats-husmandsloven i fjor opnåede man jo at få indført en bestemmelse, der gik ud på, at staten fik forkøbsret ved ejerskifte ved alle landbrugsejendomme, bortset fra de ejendomme, som overgik ved arveoverdragelse, og ved hjælp af denne bestemmelse er der nu opnået det, at man kan regne med, at der kommer jord nok frem til oprettelse af nye brug, hvorimod det ikke er tilfældet med hensyn til det andet punkt, fremskaffelse af tillægsjord til de indeklemte husmandsbrug. Hvis dette spørgsmål skal løses, må der skaffes jord der, hvor disse brug ligger, hvorimod der ved oprettelse af nye brug ikke er noget i vejen for, at man kan oprette brugene der, hvor jorden kan fremskaffes. Men da overgang ved arveoverdragelse var undtaget fra bestemmelsen om forkøbsretten, ville der være store dele af landet, hvor det ikke var muligt at få tillægsjord. Jeg måtte derfor lægge megen vægt på, at man opnåede en forbedring på det område, selvom det skete igennem forslaget om landbrugsejendomme.....

Det lykkedes da også i det høje landsting at opnå et *forlig*, der imødekom de ønsker, som er fremsat fra de to sider, således at forbudet imod erhvervelse af flere end 2 ejendomme blev slettet i lovforslaget, men til gengæld indføres der den bestemmelse, at hver gang nogen ønsker at erhverve mere end 2 ejendomme, må de gå ind på at afstå et areal, der svarer til 20 pct. af de pågældende landbrugsarealer, som de herved erhverver, og til en pris, som man enes med statens jordlovsudvalg om.

De andre ændringer, lovforslaget er undergået under forhandlingerne i det høje landsting, er ikke af nogen nævneværdig betydning....

De opnåede resultater betyder meget med hensyn til en bedre og sikrere jordfordeling i fremtiden. Der er ved lovforslaget her skabt mulighed for at *hindre alle ulovlige nedlæg-gelser af selvstændige landbrug*, og desuden vil det *bringe spørgs-målet om tillægsjord et langt stykke frem mod den endelige løs-ning*. Endelig foretages der — selvom det er radikale indgreb, der er tale om — intet indgreb i de bestående ejendomsforhold. Det, der sker, er en *begrænsning af adgangen til at erhverve flere ejendomme*, således som jeg allerede har nævnt det: hver